

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

5 FEBRUARI 1990

ONTWERP VAN BOSDECREET

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer F. Aerts c.s.

Artikel 3

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 3

Een bos is een gesloten levensgemeenschap, waarvan de bomen en/of de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen flora en fauna behoren, en die één of meerdere functies vervult."

VERANTWOORDING

De voorgestelde formulering zoekt naar een bepaling van het bos aan de hand van de mogelijke bosfuncties.

Eigenlijk wil het ontwerp meerdere functies van het bos, aan wie totnogtoe een loutere economische functie werd toebedeeld, reglementeren en mogelijk maken.

Uitgaande van deze functies tracht het ontwerp een bepaling te geven. Dit is eigenlijk geen goed uitgangspunt. Het bos verdient een bepaling op zichzelf.

Het behoort de wetgever maatregelen te treffen om het bos mogelijk te maken de geëigende functie uit te oefenen.

De bij dit amendement voorgestelde bepaling maakt een reeks van uitsluitingen overbodig (zie in de commentaar bij de artikelen — art. 3). Daarenboven is de in het ontwerp voorziene uitbreiding ook automatisch gerealiseerd.

Zie :

261 (1989-1990)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

Artikel 4

In punt 9 op de tweede en derde regel het woord „voordien" vervangen door de woorden „de jongste vijftig jaar".

VERANTWOORDING

De bepaling onder ten negende voorziet een tegenstelling met de bepaling onder ten derde.

Het voorgestelde ontwerp maakt het mogelijk „voordien" ook te laten teruggaan tot boven 50 jaar.

Aldus komt men in contradictie met de bepaling onder ten derde.

Artikel 6

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 6

Binnen het raam van een lange termijnplanning, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve na advies van de Raad en van de Hoge Raad voor Natuurbehoud, worden door het bestuur, voor een periode van ten hoogste tien jaar, uitvoeringsplannen opgesteld.

De uitvoeringsplannen worden voorafgaandelijk onderworpen aan het advies van de Raad en van de Hoge Raad voor Natuurbehoud, en dienen rekening te houden met de ruimtelijke planning en het ruimtelijk beleid.

De uitvoering van de bepalingen van het decreet van 21 december 1988 in verband met de Landinrichting zal gericht zijn op de lange termijnplanning en op de uitvoeringsplannen."

VERANTWOORDING

In het oorspronkelijk artikel 6 was niet bepaald wie de lange termijnplanning zou goedkeuren. De periode voorzien voor de geldigheidsduur van de uitvoeringsbesluiten was te lang.

Het was nodig duidelijk de juiste inhoud van „Landinrichting" te omschrijven. Het woord Landinrichting wordt hier niet gebruikt in de zin van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het is inderdaad de bedoeling terug te vallen op het begrip „Landinrichting", zoals dit beschreven is in artikel 11 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij :

„Onder Landinrichting wordt verstaan het bevorderen, voorbereiden, integreren en begeleiden van maatregelen, handelingen en werken die uitgaan van de bevoegde overheden en gericht zijn op het vrijwaren, herwaarderen, en het meer geschikt maken van in artikel 12 opgesomde gebieden conform de bestemmingen toegekend door de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw".

In de gewestplannen hebben de gebieden een bepaalde bestemming gekregen. Nochtans kan één gebied meerdere functies hebben. Bij de inrichting van de landelijke gebieden zullen er problemen zijn ingevolge het multifunctioneel karakter van deze gebieden. Landinrichting zal zorgen voor een afweging van deze verschillende functies.

Artikel 14

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 14

§ 1. Onder voorbehoud van de rechten toegekend op grond van een titel of overeenkomst stelt de Vlaamse Executieve de richtlijnen op die betrekking hebben op alle vormen van toegang van het publiek tot domeinbossen.

§ 2. Indien de eigenaar van het bos, of het openbaar bestuur waarmee de privé-eigenaar een overeenkomst heeft afgesloten, een provinciebestuur is, dient het reglement waarbij het bos toegankelijk wordt gesteld voor het publiek, door de provincieraad te worden goedgekeurd, na advies van de gemeenteraad van de gemeente waarin het bos gelegen is.

§ 3. De eigenaars van een openbaar bos, andere dan deze zoals bedoeld in §§ 1 en 2, alsmede de privé-eigenaars die een overeenkomst met deze openbare besturen hebben gesloten, waarbij hun bos toegankelijk wordt gesteld voor het publiek, dienen een reglement dat niet strijdig is met de inhoud van het beheersplan, ter goedkeuring voor te leggen aan de gemeenteraad van de gemeente waarin het bos gelegen is.

§ 4. Wanneer de richtlijnen op het reglement voor het publiek bijzondere toegankelijkheidsvoorwaarden bepalen, kunnen respectievelijk de Vlaamse Executieve, de provincieraad en de gemeenteraad, de verplichting opleggen het publiek hiervan in kennis te stellen en de wijze bepalen waarop dit dient te gebeuren."

VERANTWOORDING

De huidige formulering houdt in dat een provinciebestuur, eigenaar van een openbaar bos, verplicht wordt om het reglement waarmee zij de toegankelijkheid van haar bossen regelt, onderworpen wordt aan de goedkeuring van de gemeenteraad van de gemeente waarin het bos gelegen is. Dat lijkt in strijd met de normale bestuurlijke hiërarchie.

Anderzijds blijft het aangewezen dat gemeentebesturen waarin provinciale bossen gelegen zijn een adviesrecht behouden over de reglementen waarbij provinciale bossen toegankelijk gemaakt worden voor het publiek.

Omdat de domeinbossen, de provinciale bossen en tenslotte de bossen in eigendom van andere openbare besturen een geëigende procedure vergen werden de oorspronkelijke twee eerste alinea's herwerkt en ingedeeld in 3 paragrafen.

De toevoeging van de provincieraad in § 4 is nodig ingevolge de tekstwijzigingen van de §§ 2 en 3.

Artikel 49

A. Paragraaf 1 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. Voor alle domeinbossen wordt door het Bosbeheer een beheersplan opgesteld. Dit wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

De Vlaamse Executieve bepaalt voor welke aanplantingen geen beheersplan dient opgesteld."

B. Een nieuwe paragraaf 1bis invoegen die luidt als volgt:

„§ 1bis. Voor alle andere openbare bossen, wordt door de eigenaar, op advies van het Bosbeheer een beheersplan goedgekeurd. Het bosbeheer kan beroep aantekenen bij de Vlaamse Executieve tegen de goedgekeurde beheersplannen en tegen de wijzigingen. Voor aaneengesloten openbare bosoppervlakten die niet aan eenzelfde eigenaar toebehoren dient een gemeenschappelijk beheersplan te worden opgesteld.

Het Bosbeheer kan in de plaats treden van de eigenaars van een openbaar bos, indien deze geen beheersplan voor advies voorleggen binnen de termijn van zes maanden na de ingebrekestelling door het Bosbeheer. Het Bosbeheer kan hiervoor beroep doen op derden. De kosten voor het opmaken van het beheersplan zullen verhaald worden op de eigenaars van het openbaar bos.

Tegen het beheersplan opgesteld door het Bosbeheer kan beroep ingesteld worden bij de Vlaamse Executieve."

C. In § 4 op de vijfde, zesde en zevende regel de woorden „Het beheersplan van een openbaar bos kan door belanghebbende kosteloos worden ingezien" **vervangen door de woorden** „Het beheersplan van een openbaar bos is een openbaar document en kan op verzoek kosteloos worden ingezien".

VERANTWOORDING

De tekst van het ontwerp vroeg om verduidelijking. Het huidige amendement brengt deze verduidelijking. In de eerste paragraaf wordt de bepaling dat het Bosbeheer de beheersplannen opstelt en goedgekeurd gewijzigd. In het amendement wordt voorzien dat voor de domeinbossen de Vlaamse Executieve haar goedkeuring geeft. Aldus is er een Minister verantwoordelijk.

De nieuwe paragraaf 1bis behandelt het probleem van „alle andere openbare bossen". De vierde paragraaf wordt gewijzigd in verband met de openbaarheid van de documenten in verband met openbare bossen.

Artikel 97

Op de eerste regel na de woorden „De overdracht" de woorden „onder levenden" invoegen.

VERANTWOORDING

Zoals de tekst van artikel 97 thans is opgesteld, zou er zelfs in geval van successie, een splitsingsvergunning nodig zijn. Op deze wijze zou het decreet een wijziging aanbrengen aan het burgerlijk recht. Dit kan niet. Trouwens bij nalatenschappen wordt de voorkeur gegeven aan de verdeling in natura. Wanneer zulke verdeling niet kan gerealiseerd worden gaat men pas tot de verkoop over. Het amendement voorziet de splitsingsvergunning alleen in geval van overdracht van overlevenden.

Artikel 101

Het eerste lid weglaten.

VERANTWOORDING

Wat betekent eigenlijk „sluikse toeëigening" ? Volgens de memorie van toelichting betekent dit het verkrijgen van een openbaar bos door dertig jaar onrechtmatige bezetting. Deze dertigjarige bezetting is noch min noch meer de dertigjarige verjaring. Welnu, goederen van het openbaar domein verjaren niet (artikel 2226 BW). Trouwens, een onroerend goed kan niet door verjaring verkregen worden, op een „sluikse" manier, daar volgens artikel 2229 BW de verjaring steunt op een voortdurend, onafgebroken, ongestoord, openbaar en niet dubbelzinnig bezit als eigenaar.

F. AERTS

E. VANDEBOSCH

M.-P. KESTELIJN-SIERENS

A. VAN NEVEL
